

[Knud Kristensen.]

og at gaa til at beskatte ogsaa Formuen højere vil jeg anse for farligt. Derfor kan vi ikke stemme for dette Forslag, men maa stemme imod det. Det er saa meget lettere, som vi stemmer ja til det konservative Mindretals Forslag. Begge Forslag kan i hvert Fald ikke gennemføres, da de omhandler det samme, men deres Indhold er forskelligt.

Angaaende den næste Paragraf i Bondepartiets Ændringsforslag, som omhandler en kapitaliseret Formuebeskatning af Tantiømer og Pensioner, maa jeg sige, at jeg anser dette for urimeligt. At man opstiller de faste Indtægter i Modsætning til de usikre, kan der være nogen Rimelighed i, men ligefrem at omregne dem, som om det var en Formue, der gaves dem, vil jeg anse for urimeligt. Jeg tror dog, at de fleste i høj Grad vil foretrække at faa en Formue, der gav en saadan Renteindtægt, fremfor at faa en aarlig Renteindtægt uden Formue. Jeg anser en saadan Beskatning for at være alt for glubsk og urimelig.

Hvad angaar Aflønning efter Tantiømer, skal jeg sige, at jeg i Virkeligheden ikke anser det for at være forkert. Det er for Resten det samme Princip, vi gaar frem efter mange Steder i Landbruget, hvor vi lønner vore Fodermestre med Procenter; det er ogsaa en Slags Tantiøme, en Slags Lønning under Hensyn til, om Virksomheden gaar godt eller mindre godt. Jeg kan ikke indse, at denne Aflønning er ringere end en fast Løn. Jeg tror, at det, man har forset sig paa og ogsaa kan forse sig paa, er, at en Mand i visse Selskaber faar en Løn uden i Virkeligheden at bestille noget og uden at have nogen virkelig Indsigt i og Ansvar for Ledelsen af Virksomheden. Det uheldige ligger efter mit Skøn ikke i, at det er Tantiøme, men det ligger i, at Manden faar denne Løn for et Arbejde, som ikke er ret meget værd eller for lidt værd i Forhold til den Løn, han faar. Dette, at en Mand lønnes under Hensyn til, hvorledes den Virksomhed, hvis Ledelse han maaske selv har meget stor Indflydelse paa, gaar, forekommer mig at være en sund Tanke. Det nærmer sig noget dette, at Manden driver sin Virksomhed fuldt ud paa egen Regning og Risiko; det er ogsaa en Slags Tantiømeaflønning; gør Manden det godt, faar han meget, gør han det daarligt, faar han mindre. Jeg synes ikke, der er noget usundt i det, saaledes at man skulde søge at forhindre en saadan Aflønning, og derfor vil vi stemme imod dette Forslag.

Med Hensyn til Forsikringspolicerne

mener ogsaa vi, at det er et Spørgsmaal, der maa løses. Hvordan det skal løses, og om det kan løses ved dette Forslag, er vi noget i Tvivl om. Vi mener, at Spørgsmaalet er alt for lidt afklaret, men da vi sympatiserer med selve Tanken og mener, at det bør tages op til nøjere Overvejelse og Undersøgelse, om der ikke her er noget urimeligt, vil jeg anbefale, at man undlader at stemme om dette Ændringsforslag.

Korsgaard: Selv om det ikke kommer mig overraskende, beklager jeg dog, at man ikke tør regne med, at Regeringspartierne vil stemme for de Konservatives Ændringsforslag under Nr. 2 a og 40 a, det første vedrørende en Grænse for Skatten i Forhold til Indtægten, det andet vedrørende en vis Lempelse af Formuebeskatningen, naar Indkomsten er forholdsvis ringe. Jeg er glad for, at Venstre vil støtte Forslaget om Formueskattens Begrænsning. Det vilde jo have været endnu bedre, hvis de havde været nogle flere, saa vi sammen med dem kunde have gennemført det, men det kan vi jo desværre ikke i Øjeblikket. Noget mindre glad er jeg for, at Venstre kun viser en ret kølig Tilslutning til Begrænsningen af Skatten i Forhold til Indkomsten, idet de vil afholde sig fra at stemme om det Ændringsforslag, vi her har stillet.

I øvrigt giver Debatten, bortset fra Brugsforeningsbeskatningen, jo ikke Anledning til Tilsvær, i hvert Fald saa vidt jeg i Øjeblikket erindrer. Om Brugsforeningsbeskatningen er der jo sagt meget. Det er beklageligt, at de Penge, der er i det, ikke svarer til de mange Ord, der er sagt om den, men det er nu Livets Gang, at de smaa Ting taler man lidt mere om. Det har ogsaa givet Anledning til, at der er fremsat en Bemærkning herfra af en af mine Partifæller, en Bemærkning, der, i første Omgang i hvert Fald, af nogle blev forstaaet som værende mindre venlig over for Landbruget. Det ærede Medlem har jo selv haft Ordet og givet Udtryk for, at det ikke var Meningen, naturligvis var det ikke Meningen, og i hvert Fald kunde det aldrig være paa sit Partis Vegne, det ærede Medlem havde fremsat Bemærkninger i den Retning, idet det konservative Partis Gerninger ved saa mange Lejligheder har vist, at vi i overmaade høj Grad forstaa Landbrugets Forhold og ikke mindst er bekymrede for dem i Øjeblikket.

Om selve Brugsforeningsbeskatningen er der altsaa sagt en hel Del. Jeg tror jo ikke, det vil lykkes i denne, jeg vil ikke sige sene Nattetime, men dog forholdsvis fremskredne Eftermiddagstimer at gøre for-